

Dnes podpisah kapitulacija. Shte rabotja kato pomoshnik-kurier v ZUKID, Syjuznoto Zavedenie za uskorjavane i koordinacija na intelektualnite dejnosti, goljamo uchrezhdenie na "Slavija", za koeto nikoj, ta dori i onezi, koito rabotjat v nego s godini, njama da mogat sys sigurnost da kazhat s kakvo se zanimava. SHTe raznasjam korespondencijata iz grada. Znachi, s mene e svyrsheno! Prodadoh svobodata si zaradi Lola i bebeto, koeto ochakvame. No tova dete shte se izmykne! Shte ima vsichko, koeto zasluzhava. Dobrovolno shte poslužha kato gorivo za raketata, s kojato shte se izdigne navisoko, navisoko... Poveche ne mozheh da gledam kak Lola ot den na den vse poveche kree. Lekarjat kaza, che sa j neobhodimi meso, salati, presen agneshki drob, mnogo plodove... Samozalygvah se s prozrachni hitrosti; vsjaka sutrin izlizah iz grada, sjakash otivam na rabota. Brysneh se, oblichah se, pieh sutreshното si kafe s Lola, celuvah ja po cheloto i se otpravjah peshha, za da si spestja ot trolejbusa. Kakvo praveh li? Otbivah se pri raboteshti prijateli, pisheh molbi i stojah na opashki pred bezbroj vrati, sled koeto se vryshtah v nashata kvartira s malko pari, koito izkopchvah ot poznati. Taka veche ne vyrveshe. Doprjah samoto dyno. Neochakvano mi pomogna chovek, chieto ime dori ne znaeh. Filozofa! Poznavah go beglo ot Fakulteta, kydeto njakolko godini praveshe kafe za studenti i prepodavateli i taka se izdyrzhashhe. Minavashe za genialen hiromant. V miniatjurnata mu chajna v mansardata na Filosofskija fakultet ne mozheshe da se stypi ot krasavici, koito izpivaha bezbroj kafeta v ochakvane da dojde vdyhnovenieto na Filozofa, za da im gleda na obyrynatata chasha ili dlan. "Ne e da ne razbiram izobshto nishto ot hiromantija – prizna mi toj vednyzh, – nauchih po neshlichko ottuk i ottam, naj-mnogo ot "Vechnijja kalendar", no ne e tam rabotata: njamash si ponjatje kolko obichat da slushat

za sebe si horata! Obiknoveno im predskazvam prijatni neshta, a za da zvuchat kolkoto se mozhe po-ubeditelno, pribavjam njakvoja bezobidna bolest ili po-neznachitelen nedostatyk, vsyshntnost polozhitelna cherta, kojato se sreshta u vsekigo. Nabljagam na izkljuchitel'nata linija na uspeha, talanta ili neprekysnatata linija na zhivota, a u njakoi otkrivam, dori i Solomonovata zvezda ili Lunnija prysten! Kogato ne otkrija nishto podhodjashto, vse oshte na razpolozhenie ostava Venerinijata hylm, izkljuchitel'nata erotichnost, talanta za ljubov... Koj go njama?"

Imah kysmet, che se natykna na nego v "Ruskija car", kydeto vsjaka sutrin okolo deset chasa se sybirat dvajsetina belgradski kurieri ot naj-golemite uchrezhdenija i predprijatija. Vmesto vseki ot tezi neshtastnici da obikalja dvajsetina sgradi, prysnati iz celija grad, te prosto si razmenjaha korespondencijata, izpivaha po njakvoja chashka i otivaha da si vyrshat lichnata rabota; njakoj na sutreshna prozhekcija, njakoj u doma si ili na Kalemegdan. Zhiveeha kato bogove! Kato me vidja v okajano systojanie, celija mokyr, zashtoto nevnimatelno se bjah priblizhil do kraja na trotoara, ta edin trolejbus me zalja s istinski poroj mryсна voda, Filosofyt se syzhali nad mene zaradi systojanieto mi i me popita kakvo mi se iska da rabotja. Kogato na chovek sa mu mokri krakata prez noemvri, gotov e na vsichko. "Mislja, che imam; neshto za teb..." – kaza toj i me zavede v ZUKID, kydeto bezsporno beshe naj-ljubimata lichnost. Sled dva dena otidoh na rabota, suh i izgladen. No predi da se vpusna v opisanie na dnite si v tova omagjosano vedomstvo, trjabva da razkazha kak Filosofyt popadnal v nego. Tozi razkaz, znachi, zasluzhava da byde otbeljazan...